

En guide for landsmøtepåvirkning: Hovedsatsningsområde

Valg av hovedsatsningsområde kan fort påvirke psykologrollen i årene som kommer. Hva bør det satses på?

TEKST

Bjørnar Olsen

PUBLISERT 25. februar 2019

EMNER

Psykologi

Profesjonsutvikling

Landsmøte

Psykologforeningen

Psykologer

Landsmøte 2019

Psykologforeningens landsmøte avholdes først 20. -22. november. Men ønsker du å påvirke foreningens politikk og sammensetning, har du i praksis kun tiden frem til sommeren til rådighet. I tre kommentarer skisserer Psykologtidsskriftet hvordan du kan påvirke Psykologforeningens politikk inn mot landsmøtet. Hvem bør representere deg som medlem? Hva bør være foreningens hovedsatsningsområde? Og hvordan melder du inn enkeltsaker til årets landsmøte?

På landsmøtet i november skal Psykologforeningen velge nytt hovedsatsningsområde. Hvilken satsning ønsker du å stille deg bak de neste årene?

Arbeidet med hovedsatsningsområdet er alt godt i gang fra sentralt hold. 18. februar sendte Psykologforeningens sekretariat sin «Høring vedrørende Psykologforeningens hovedsatsningsområde for perioden 2019-2022». Mer om denne straks, men først litt historikk.

Siden 2007 har Psykologforeningen hatt ett enkelt hovedsatsningsområde. Det første – lavterskeltilbud – var en åpenbar suksess. Ikke bare ryddet den opp i foreningens politikk ved å redusere et vell av mål og delmål til én klar visjon om hva man skulle satse på. I dag tar man lavterskel i psykisk helse for gitt. Slik var det ikke før foreningens satsning.

«Kanskje har du alt en klar idé om hva foreningen bør satse på. Eller kanskje du er blant dem

som stiller seg undrende til om det er riktig å binde seg til ett område alene.»

Ser vi derimot på satsningsområdet «Forebygging for barn og unge», som foreningen har holdt seg med siden 2013, er det ikke like klart at man har lyktes. Når Psykologforeningen lanserer «Helsefremmende oppvekst» som ett av to mulige satsningsområder, forteller dette at heller ikke foreningen mener man har kommet i havn med satsningen. Lavterskelsatsningen fikk et så klart gjennomslag at den ble flyttet inn i foreningens daglige drift på samme vis som for eksempel spesialisthelsetjenesten. Det har ikke skjedd med de siste års satsningsområde.

Tanken bak et hovedsatsningsområde er altså å synliggjøre nye samfunnsarenaer der det arbeider få psykologer eller der deres kompetanse i liten grad anvendes. Slik arbeides det både for å skape nye arbeidsarenaer for psykologer (tenk kommunepsykologer) og for at psykologisk kunnskap brukes for å løse viktige samfunnsproblemer (som unges psykiske helse). Nettopp derfor er det verdt å involvere seg i valg av hovedsatsningsområde: Det kan fort påvirke hva det vil si å være psykolog i årene som kommer.

Kanskje har du alt en klar idé om hva foreningen bør satse på. Eller kanskje du er blant de som stiller seg undrende til om det er riktig å binde seg til ett område alene. For selv om det i 2007 både var riktig og kraftfullt å redusere antall mål, kan det jo være at man bør åpne for flere områder i dag? I 2007 var det rett over 4500 medlemmer. I dag nærmer man seg 10 000. Kan ett område favne en stadig mer sammensatt medlemsgruppe?

Uansett om du måtte mene at foreningen skal ha ett eller flere satsningsområder, kommer du ikke utenom at du må begrense deg til noen få valg. Og du må gi form til satsningen. Slik Psykologforeningen har gjort i sin høring. Her forteller de at de 40 forslagene som kom inn, ble sammenfattet i 12 hovedkategorier, som til slutt endte med et valg mellom to forslag til tema: 1) Helsefremmende oppvekst og 2) Arbeid: Påvirkningsfaktor og inkluderingsarena.

Hvis du mener at det er i overkant friskt av den politiske ledelsen å allerede nå snevre inn debatten om hovedsatsningsområdet til et valg mellom to alternativer, er det ingen grunn til å vente med å rope ut. Og en av de som roper ut, er presidentkandidat Håkon Skard. Til Psykologtidsskriftet sier han at arbeidet med hovedsatsningsområdet er et eksempel på en sentralisert og toppstyrt forening: Rett nok gjøres det en god jobb med satsningsområdet sentralt, men følgen er at medlemmene må ta stilling til et temmelig ferdig produkt. Denne sentraliseringen er ikke hensiktsmessig for en demokratisk medlemsorganisasjon, mener Skard.

Psykologforeningens sittende president skriver på [Psykologforeningens hjemmeside](#) 27. mars at det er mulig å se for seg andre satsingsområder enn det foreningen sentralt foreslår, og fortsetter: “Det har én av lokalavdelingene allerede gjort. De vurderer å

foreslå klima/miljø som tema. Forslaget vil bli presentert før og under lederkonferansen i juni.”

Trenger du inspirasjon til satsningsområder, er et mulig startsted vår egen sak «Ni alternative satsningsområder» fra 2013. Her foreslo vi blant annet klima. For er det mulig å tenke seg et viktigere forebyggende tiltak for barn og unge enn å sette alle kluter til her? Og når pasientens helsetjenester skal bygges, er det ikke viktig å satse på brukermedvirkning? Og hvorfor har vi fortsatt ett helsevesen for kroppen og et annet for psyken? Og bør ikke psykologer ha minst en hånd på rattet inn mot en fremtid der kunstig intelligens spiller en stadig større rolle på alle livets arenaer?

Det er altså nok å ta av, enten du mener psykologer skal stille seg bak ett eller flere satsningsområder. Og ønsker du å komme med forslag, innspill eller støtte, er du mer enn velkommen til å skrive i Psykologtidsskriftet. Eller du kan ta direkte kontakt med medlemmene i sentralstyret eller din lokalavdeling.

Rett nok er kan du så sent som 21. oktober melde inn saker til landsmøtet. Men når det kommer til et hovedsatsningsområde har du nok mer realistisk kun tiden og veien: Tidlig juni arrangerer Psykologforeningen sin lederkonferanse, og her vil landsmøtesakene forankres. Skal du melde inn saker til lederkonferansen, må det gjøres senest 6. mai.

Saken er oppdatert 2. april med avsnittet om at ett av lokallagene vurderer klima som hovedsatsningsområde. Det siste avsnittet om tidsfrister er lagt til samme dato.

TEKST

Bjørnar Olsen, Sjefredaktør